

espatllador -a adj.
patllar, destructor.

espatllam m. Conjunt d'les dues
espatlles. Re' un espatllam de fegant.

espatllament m. Acció d'es-
patllar o d'espatllar-se; d'efecte.

espatllar v. tr. fer malbé, mal-
metre; alterar el bon estat, la
bona marxa (d'alguí o d'algun cos)

Dine el rellotge espatllat. En vaig es-
patllar la mà: no me'n puc servir.

7 Mixò espatlla la salut. Amb les
terres imprudències espatllarà
el negoci